

Dr hab. n. med.
Beata Zakrzewska-Pniewska
Katedra i Klinika Neurologii
Warszawski Uniwersytet Medyczny

Neurologia po Dyplomie
2011; 6 (4): 7

Szukając przyczyny napadów padaczkowych u pacjentów, rzadko bierzemy pod uwagę stwardnienie rozsiane jako czynnik etiologiczny. Autorzy poniższego artykułu przeanalizowali zagadnienie: padaczka a SM.

W mej wieloletniej pracy klinicznej niezbyt często spotykałam się z problemem napadów padaczkowych u chorych z SM. Mam jednak w pamięci dwa przypadki. Jeden chorej, u której po kilkunastu latach trwania SM wystąpiły napady o narastającej częstości, na koniec doszło do stanu padaczkowego, w przebiegu którego nastąpił zgon. W drugim przypadku u pacjentki z SM miały miejsce napady częściowe złożone, które aby mogły być dobrze kontrolowane, wymagały stosowania trzech leków przeciwpadaczkowych. Te obserwacje kliniczne mogą być ilustracją wyników uzyskanych przez autorów poniższej publikacji: podkreślają oni bowiem rzadkie występowanie padaczki u chorych z SM, ale także zwracają uwagę na duże ryzyko stanu padaczkowego, a nawet zgonu. Warto też podkreślić, że z uwagi na to ryzyko napady padaczkowe u chorego z SM wymagają bezwzględnie włączenia terapii przeciwpadaczkowej.